

[Gudmo.]

man kunne oprette flere konti, således at flere pengestrømme cirkulerede inden for dette postgirokontor? Denne tanke vil vi gerne bede om at man går videre med, uanset om man gennemfører eller ikke gennemfører dette lovforslag—men man gennemfører det jo desværre. Vi vil bede ministeren overveje, om postgirokontoret ikke kan gøre sig selv nyttigt, ikke ved at gå ud og være bank og gå andre i bedene, men ved at være et mere servicepræget organ derved, at man — naturligvis mod en rimelig betaling i forhold til det, som det kræver af administration — kunne tage sig af mange af de ting, som bebyrder både ansatte og næringsdrivende, især små private næringsdrivende, i dag: indbetalingerne af husleje, moms, ATP og skat. Var det ikke muligt, at postgirokontoret måske her kunne vise sig at være et serviceorgan, der mod rimelig betaling kunne lette nogle af de byrder, som det offentlige har lagt på de private borgere? Man kunne ved samme lejlighed, også undersøge, om man ikke også kunne gennemføre en forkortelse af postgirokontorets ekspeditionstid. Der er jo det beklagelige ved det, at samtidig med at anlægget er blevet bedre, er ekspeditionen blevet langsommeligere, og det er kedeligt, at man af og til skal vente 3-4 dage, før en postgiroindbetaling kommer frem til modtageren. Jeg kan i den forbindelse nævne, at vi har netop her i denne forsommer med virkning nu fra 11. juni termin gennemført på et stort område, nemlig de private pantebrevsbetalinger i henhold til tinglysningsloven, at postgirokontorets betalinger er en gyldig måde at betale sin terminsydelse på. Så er det egentlig beklageligt, at man skal vente 3-4 dage, før de penge kommer frem. Hvis ministeren ville tage initiativ i så henseende, tror jeg, han gjorde større nytte end den, han prøver at gøre ved at gennemføre dette lovforslag.

Lütken: Det er jo frygtelig bedrøveligt at høre på. Jeg havde nærmest fornemmelsen af, at jeg overværede en debat, hvor man

diskuterede Finansbanken og ikke en serviceydelse til de statsansatte. Det, der er tale om, er, at vi ved at få en sådan bank — eller ikke bank, et sådant system — får en serviceydelse for nogle ansatte i det offentlige, og spørgsmålet er, om ikke vi skulle gå videre ad den vej, for hvorfor skal det kun være de statsansatte, der skal have den ydelse og den service? Når man samtidig kan bruge hele dette system og koble det ind i kildeskattesystemet og dermed opnå en forenkling, så synes jeg nok, at det var værd at overveje, om man ikke skulle gå til en udvidelse. Jeg er ikke modstander af, at vi får en postgirobank, det skal jeg gerne sige, men det er altså faktisk ikke det, der er på dagsordenen i øjeblikket. Jeg ser, som jeg allerede sagde ved første behandling, betydelig hellere, at folk går i en postgirobank, end at de går i f. eks. Finansbanken, det skal ingen hemmelighed være. Men det er som sagt ikke det, der er på tale. Jeg vil gerne tage et skridt i den retning, og det vil mit parti også gerne, men det, der er afgørende for os, er, at der sker en rimelig anvendelse af statens ressourcer, hvis det foreliggende lovforslag gennemføres, og det er hovedgrunden til, at vi vil støtte det.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg vil da godt indledningsvis takke for udvalgsbehandlingen af lovforslaget og andenbehandlingen her i salen.

Hr. Lennart Larson harcelerede en smule over, at socialdemokratiets ordfører udtrykte sig lidt kortfattet. Det behøver dog ikke på nogen som helst måde at være udtryk for, at der ikke kan ligge en ganske betydelig kvalitet og endog hjertevarme selv i kortfattede betragtninger, og således fortolkede jeg den socialdemokratiske ordførers tale. Når jeg nu også svarer kortfattet, må hr. Lennart Larson derfor ikke drage den konklusion, at det skulle være udtryk for mindre hjertevarme for lovforslaget.

Hr. Lennart Larson smigrede jo éns forfængelighed ved at kalde dette forslag en milepæl. Nu vedtog vi i går miljøloven og